

Gudstjeneste Skævinge & Lille Lyngby Kirker
den 26. januar 2020

Kirkedag: 3.s.e.H3K/B

Tekst: 1 Mos 15,1-6; Hebr 11,1-6; Luk 17,5-10

Salmer:

SK: 131 * 577 * 581 * 576 * 656,5 * 68

LL: 131 * 447 * 581 * 576 * 68

”Havde I tro som et sennepsfrø, kunne I sige til dette morbærtræ: Ryk dig op med rode, og plant dig i havet! og det ville adlyde Jer.”

Med dette udtryk vil Jesus vise, hvor absurd det er, at fokusere på troens størrelse. Samtidig vil han også vise, at selv den mindste tro kan udrette store ting. Men han bruger et absurd billede. Et andet sted siger han, at man med troen ville kunne flytte bjerge. Det kunne godt nok se kønt ud, hvis alle troende rendte og flyttede på træer og bjerge efter forgodtbefindende. Han taler også et sted om at tage bjælken ud af den andens øje. Jesus ved jo udmærket godt, at et menneske kan ikke få en bjælke i øjet. Det er et absurd billede. Et absurd billede på noget absurd, nemlig tros størrelse.

Det er ganske rigtigt absurd; men det er så sandelig ikke irrelevant. Det er nemlig målestok for rigtig mange menneskers syn på tro. Og det går særligt i to retninger.

Der er mennesker, der tænker: Jeg kan ikke flytte på bjerge og træer blot ved at sige det, altså har jeg ikke tro nok. Og vi skal ikke trække på smilebåndet af disse mennesker. De er nemlig dybt alvorlige i deres tanker. Og, hvad værre er, de kan sagtens møde mennesker, forkyndere, der vil give dem ret. I dette forår kommer der i TV, jeg ved ikke på hvilken kanal, sidste forår

var der i TV, forrige år, og året før osv, er der mediesager om trossamfund, hvori dette meget ofte er et centralt emne. Altid har der været såkaldte præster og prædikanter, der har forkyndt, at går det dig dårligt og kan du ikke de mest – man siger ikke absurde ting, men utrolige ting – kan du ikke de mest utrolige ting i troen, så er det, fordi du ikke har tro nok. Christian Hedegaard fra sekten Evangelist sagde engang i TV, at har du dårlig økonomi, så er det fordi du ikke har tro nok, for beder du til Gud om din økonomi, så vil Gud også udvirke det, hvis du tror nok på det. Det var samme argumentation omkring sygdom. Og nogle mennesker kan heldigvis godt se det absurde heri; men der er desværre også mange mennesker, der ikke kan. Og den slags forkyndere, der drager den lære ud af Jesu ord har altid været, og jeg frygter, at de altid vil være, og desværre vil der være mennesker, der fascineres af dem.

Og det fungerer således, fordi det betyder, at kan jeg – og lad os nu bruge det absurde billede fra Jesus – kan jeg flytte på bjerge og træer med min tro, så kan jeg jo måle min tro. Min tro kan ses, og jeg kan være rolig, jeg er nået i mål. Min tro virker.

Det er det samme, der er på spil, når mennesker hævder, at man kun har Helligånden, hvis man kan tale i tunger eller gøre undergerninger, som Jesus gjorde, dog ikke helt som han, men næsten. Jeg har dog aldrig hørt det udtalt som et troskrav, at man skulle kunne spare broafgiften ved at kunne gå over Storebælt, blot man er troende og har Helligånd nok. Men det vil selv sådanne sige, at det er for latterligt.

Jesus selv afviser enhver tanke om, at tro skal måles i dens gerningers storhed.

Hvor det hos nogle mennesker fører til en konstant stræben efter en større og større tro, så fører det hos andre mennesker til

en større og større elendighed. De får det dårligere og dårligere i det med Gud, for de erkender, at sådan som troen ikke flytter på noget som helst i deres liv, så kan der ikke være meget tro, hvilket så ofte også fører til, at de gør, hvad de kan for at fjerne sig så langt fra tro på Gud som overhovedet muligt.

Ja, vi mennesker kan godt nok være nogle pudsige nogle. Og der er nok dem, der vil sige, at disse to perspektiver, den evige og endeløse stræben efter den store tro, og den evige og endeløse erkendelse af den manglende tro, at det er yderlighederne. Og det handler kun om nogle mennesker, slet ikke om den store gruppe.

Det er også rigtigt. Men selv om det kun er få, der går forkert i livet, så er det altså alvorligt nok. Men dette er ikke kun for de absurde eller for dem på troens overdrev og yderlighed. For den store gruppe står nemlig i fare for at blive en af de to ydergrupper, hvis ikke vi besinder os i tide.

Der er nemlig rigtig mange mennesker, der rigtig meget kæder tro sammen med et andet begreb, som det er lige så farligt at sammenkæde tro med, som det tidligere nævnte. Og det er følelserne. Det er rigtig mange mennesker, der kæder tro på Gud og følelser om Gud sammen. Og jeg synes, at det bliver værre og værre. Og jeg synes, at der er en stigning i dette problem i takt med stigningen i brugen af et ganske bestemt begreb i snart sagt alle mulige sammenhænge. Og det handler om mavefornemmelsen.

Min mave har fornemmelse for, om jeg er sulten eller ej. Og det kan selvfølgelig godt være påvirket af min psykiske tilstand. Men jeg kan ikke have mavefornemmelse for stort set alt andet i tilværelsen. Selv politikerne har mavefornemmelse, når de bliver spurgt til sager vedrørende at styre vort land. Jeg

vil personligt foretrække, at de i stedet for at bruge maven, så brugte hovedet. Men det er da helt vildt, så meget vi i dag forventes at have mavefornemmelse for. Og det gælder også troen.

Rigtig mange mennesker måler deres tro og deres forhold til Gud i deres fornemmelse og følelse af Guds nærvær. Er der følelser, mavefornemmelser, så er Gud og tro i mit liv, og hvis det modsatte er gældende, så er Gud og tro ikke i mit liv. Og dét kan så meget vel føre til en af de to tidligere omtalte yderligheder. Hvis jeg ønsker troen, så vil jeg gøre, hvad jeg kan for at gøre den større og føle Gud noget mere. Eller også resignerer jeg og bliver ligeglad og elendig i Gud og tro.

I Bibelen, og det må jo siges at være grundbogen om tro og Gud, der nævnes ikke eet eneste sted noget om tro og Guds nærvær og virkelighed og følelser. Ikke eet sted. Men der nævnes masser af steder, hvori den store tro består. Det kommer vi tilbage til om et øjeblik. Følelser og Guds nærvær og tro er ikke en nødvendig og automatisk sammenhæng. Dermed ikke sagt, at man ikke kan have den oplevelse at føle noget særligt guddommeligt fra tid til anden. Men det er en bonus. Så er der noget andet og mere på spil. I Bibelen spørges der ikke en eneste gang efter, hvad mavefornemmelsen siger.

I Bibelen er den store tro stor, fordi den retter sig mod Den Store. Og Den Store kan flytte træer og bjerge. Men Den Store er ikke latterlig eller absurd. Går vi lige til pointen med det samme, så er den store tro den tro, der tror på Jesus. For han er verdens frelser. Han er Almagts kødelige billede. Han er Gudsrigets glæde, sårbart til stede, nyfødt til stede, synligt til stede, lysfyldt til stede, evigt til stede i tro og håb. Troen og håbet, som vælded frem bag skyers skred,

rørte vor jord mit i tidens strømme,
svøbte en flig af Guds evighed...

Troen på Jesus som ham, der også er Skaberen og Gud, som vi synger om i sidste salme, er en stor tro.

Jeg tror, at Jesus med sit absurde billede på den store tro vil sige til os: Når det handler om tro, så glem alt om dig selv. Glem alt om mavefølelser og din egen formåen eller mangel på samme. Glem dine egne fromme anstrengelser. Lad for en gangs skyld være med at være så selvoptaget. For tro handler ikke om dig. Tro handler om mig. Tro på mig. Og se, hvad jeg har gjort og vil gøre for dig. Tro handler om mig, og for mig handler det om dig! Hvordan du så lever med og i din tro, ja, det kan vi tale om en anden dag; men det er en anden sag.

Troen er stor, når en tror på Den Store!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen.